

lysninger bragte til Veje med Hensyn til de kommunale Udgifter for de sidste 11 Aar, som for de 15 foregaaende Aar. Man vil da bedst blive i Stand til at se, hvorledes dette Forhold i det hele stiller sig, og jeg er vis paa, at jeg vil faa Ret i, hvad jeg her har fremført. Dette tillader jeg mig ogsaa at henstille til velvillig Overvejelse, ligesom jeg skal anbefale, at man lader dette Lovforslag gaa videre i Haab om, at der dog maa komme noget ud af det, omend i en maaste noget ændret Stikfelse.

J. C. Christensen: Da jeg før havde Ordet, næmte jeg at bemærke, at Flertallets Ændringsforslag under Nr. 1 kan jeg stemme for, men kun subsidiært, kun i Tilfælde af at vort Ændringsforslag under Nr. 2 ikke skulde blive vedtaget. Denne Oplysning har jeg troet det rigtigt at give, men da jeg nu har Ordet, vil jeg imidlertid gøre et Par forte Bemærkninger desuden.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at jeg havde nævnt Fordelingen som en Bisag. Det har jeg ganske vist, men ikke i den Betydning, at den var ligegyldig. Det var kun over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling), som særlig hagede sig fast i den Fordeling, som her er foreslaet, medens han syntes at glemme Hovedsagen, som er, at der skal gaa 2½ Mill. Kr. til Landbruget. Det er og bliver Hovedsagen. Vil man overhovedet ingen Penge give, vil man ikke give de 2½ Mill. Kr. til Landbruget, er det unyttigt at tale om Fordelingen. I saa Henseende var det, jeg sagde, at Fordelingen var en Bisag. Ellers betragter jeg den Fordeling, som her er foreslaet, som meget fornuftig; men vil den højtærede Indenrigsminister give 2½ Mill. Kr. til Landbruget, vil jeg meget gerne være med til at tale om en anden Fordeling. Maa jeg endelig gøre en kort Bemærkning i Anledning af Behandlingsmaaden, den mere formelle Del. Her har nemlig været en Del Tale om, at man havde kunnet stille dette Forslag som Ændringsforslag til Finansloven. Om dette ønsker jeg at gøre en kort Bemærkning. Da dette Forslag er blevet indbragt af Flertallet, endogsaa af Flertallets Ledere, have vi fra Begyndelsen af ment, at det var rigtigt, at Flertallet ogsaa havde Ansvaret for Ledelsen i denne Sag. Men der blev alligevel fra vor Side i Finansudvalget henstillet, om man ikke ogsaa kunde gaa den Vej at tage det op paa Finanslovforslaget. Da Tanken imidlertid i Finansudvalget aldeles ingen Tilslutning fik,

hverken paa den ene eller den anden Side, lod vi den falde, og navnlig af en Grund, som jeg nu skal komme til, og som har en noget historisk Betydning i alt Fald for os. I sin Tid, vide ærede Medlemmer nok, indbragte Berg et Forslag paa Finansloven her i Tinget om en Del Skattelettelser, at Skatterne for en Del skulde gaa tilbage til Kommunerne, og da blev der indvendt mod ham her i Tinget, at paa Finansloven var det rette Sted ikke, at saadan et Spørgsmaal burde man ikke rejse paa Finansloven. Denne Indvending kom frem fra alle Sider, ogsaa fra de ærede Medlemmer, som nu holde saa stærkt paa, at det skulde være paa Finansloven, og der blev stemt mod ham fra alle Sider, saa at dette Forslag kun fik 7 Stemmer her, nemlig hans Meningsfæller i allerførreste Forstand. Vi bleve siden enige om — da vare vi Medforslagsstillere — at tage Hensyn til denne Indvending og indbragte saa et Forslag om Skattelettelser paa en særlig Lov, og det gjorde vi et Par Aar. Da det viste sig, at denne Henstilling fra vor Side i Finansudvalget aldeles ingen Tilslutning fik, mente vi ogsaa, at det ikke var værd at tale videre om den Ting, eftersom det tidligere havde vist sig, at Folketinget ikke holdt af at gaa den Vej. Det er Grunden til, at vi fuldt ud have sluttet os til Flertallet om den Behandlingsmaade, som her foreligger.

Ordføreren (Neergaard): Jeg skal først vende mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling), som jo var Hovedordføreren for Lovforslagets Modstandere. Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til de Betragtninger, jeg fremførte i mit første Foredrag, og skal kun fort imødegaa enkelte Punkter. Det ærede Medlem sagde, det var forkert, at man altid, naar man vilde belyse Landbrugets uheldige Tilstand nu, sammenlignede den med den exceptionelt gunstige Tilstand i Begyndelsen af Halvfjernerne; men det forholder sig ikke ganske rigtigt. Der er jo, som det ærede Medlem fra Lemvig (Naberg) nys fremhævede, en jevn Nedgang i Indtægterne og en jevn Stigen i Udgifterne, som i alt Fald, hvad Nedgangen i Indtægterne angaar, ikke synes at have Tendens til at høre op, og man behøver slet ikke at sammenligne med særlig gunstige Aar i Begyndelsen af Halvfjernerne for at komme til det Resultat, som Folk i Umindelighed vistnok komme til, naar de sætte sig ind i denne Sag. Selv om det ærede Medlem maaste nok kan paa-vise mindre Indtægter, naar man gaar et Par Quartier tilbage i Tiden, vil man ganske